

MANIFEST SOBRE ELS FETS DE L'U D'OCTUBRE 2017, UN ANY DESPRÉS

“LLIBERTAT, AMNISTIA I DEMOCRÀCIA”

Un any després disposem de prou perspectiva, avalada pels fets posteriors, sobre el que realment va passar l'u d'octubre de 2017. I la hipòtesi del xoc de trens ha quedat del tot invalidada, ans al contrari: més que a un xoc, hem assistit a la consolidació d'una bifurcació de dues vies sobre la qual, ara com ara, no existeixen les condicions necessàries per poder redreçar-la. Probablement, perquè l'estratègia política d'ambdues vies és compartida: seguir avançant cap al no-res, sense fer cap aturada, indiferents per complet a l'imperatiu de desviar-se del camí emprès i anar a la recerca d'una estació comuna.

Uns tenen part de la raó. Ningú no pot negar que la mobilització política del 1-10-17 va ser històrica i exemplar. Un espai que va permetre canalitzar el desig incontestable de la meitat del poble de Catalunya a favor del dret a decidir i la independència respecte a l'estat espanyol. Es va fer palesa la força i la capacitat d'organització de dos milions de catalans i catalanes per reclamar un reconeixement polític a les seves tesis.

Una força i capacitat d'organització que van ser contestades amb violència policial injustificada. Un estat sord i impotent va oferir la seva pitjor cara a Catalunya i al món, incapaç de gestionar un conflicte polític intern amb la mínima decència democràtica que se n'espera, i amb una judicialització posterior que ha empantanegat qualsevol sortida negociada al pols independentista que no recularà de cap de les maneres.

I aquesta part de la raó l'utilitzen per invisibilitzar la part de raó que també tenen els altres. El 1-10-17 no hi va haver un referèndum d'autodeterminació. La mobilització política que va tenir lloc no reunia, segons els observadors internacionals convidats pels mateixos organitzadors, unes mínimes garanties democràtiques exigibles perquè ho arribés a ser, perquè l'estat es va ocupar prou de frustrar aquesta possibilitat abans i durant aquell dia. El joc brut del govern central va dificultar un reconeixement per part de tots els poders legalment establerts, i aquestes circumstàncies van dificultar que hi hagués el debat necessari, ja que una de les parts no es va sentir interpel·lada.

A hores d'ara sabem també, des de la veu dels mateixos organitzadors, que no hi havia un pla per fer efectiu el resultat de la massiva mobilització política que va tenir lloc, i que per tant no s'havien calculat amb deteniment les conseqüències socials, polítiques i penals de les quals encara ens n'estem ressentint. Els partidaris més moderats de la permanència de Catalunya dins l'estat espanyol parlen de desobediència, els més conservadors de rebel·lió. I ambdues bandes estan d'acord a assenyalar l'existència d'una inequívoca voluntat de trencar la legalitat vigent i subvertir l'ordre establert.

Cal trobar, entremig de la confusió, l'estació del mig, i l'experiència agredolça per totes bandes del 1-10-17 ens en dona les pistes. Els partidaris de la independència express han de començar a tocar de peus a terra i acceptar que la via unilateral només pot portar més fractura i violència, que no hi ha cap altre camí que el del referèndum acordat. Els partidaris de l'autonomisme han d'acceptar que el marc constitucional vigent es revela del tot insuficient, i que cal seure a taula, dialogar sense condicions prèvies, i respondre a l'anhel independentista amb una proposta atractiva.

Demanam, des de la democràcia i per la democràcia, reprendre la construcció d'un sol poble. Per una única via hi poden transitar molts trens que, ben organitzats, no és necessari que topin els uns amb els altres, i tothom se senti còmode viatjant en aquell que més li plagui. Per això, des de l'aprenentatge que ens ha proporcionat aquest darrer any, Compromís per la Independència manifesta que:

- 1- Cal acabar d'immediat amb la presó preventiva dels activistes socials i polítics empresonats, i que el sistema judicial espanyol (fiscalia, Tribunal Suprem) acceleri al màxim la celebració dels judicis pels fets del 1-10-17, tant dels responsables polítics investigats com dels membres dels Cossos i Forces de seguretat que es van extralimitar en l'ús de la força.
- 2- Cal que el govern espanyol emprengui les accions necessàries per celebrar, en un termini raonable, un referèndum acordat entre totes les parts, en els termes definits pel Pacte Nacional pel Referèndum, perquè el poble de Catalunya es pronunciï lliurement sobre el seu futur polític.
- 3- Cal que el govern de la Generalitat recuperi el sentit institucional que li correspon com a govern de tot el poble de Catalunya, i reprengui els temes més urgents de l'agenda social que en el darrer any ha estat abandonada.

- 4- Cal que el Congrés dels Diputats, en el supòsit de sentències inculpatòries que no s'haurien de produir per tots els polítics i activistes els implicats en els fets d'octubre 2017, consideri l'amnistia com fórmula per recuperar la normalitat social i democràtica, i establir les bases d'un nou cicle marcat pel diàleg i la negociació política.
- 5- Cal recuperar la unitat de la immensa majoria del poble català a favor del dret a decidir, on s'inclogui la reivindicació de totes les propostes anteriorment descrites, i que permeti anar més enllà en la necessària reconstrucció democràtica. Articular aquesta fortalesa política en un nou espai que podríem denominar Pacte Nacional per la Democràcia.

Compromís per la Independència treballarà per aquests objectius dins d'ICV i de Catalunya en Comú, i més enllà, des del diàleg amb totes les forces polítiques, sindicals, econòmiques, culturals i socials del país. Aquesta és la nostra prioritat un any després d'aquell u d'octubre.

Barcelona, 1 d'octubre de 2018